

דְּבָרָאֵי אַרוֹן מוֹנַחִין כָּל גְּנִיזִין טְבִינ, וְתוֹרָה שְׂפָכְתָב דְּאֶקְרִי בְרִית בֵּיה מוֹנַחָא. וְכָל מְאֲנִי קְרָבָא דְמִלְפָא בִידֵיה אֲתַמְסְרו, וְכִלְהוּ עֲלִמִין דְלִתְתָא מִינָה יִנְקִין. זְכוּ יִשְׂרָאֵל לְמִיטְר אֲוִרֵייתָא כְּדִין יִהְבֵת לֹון כָּל טִיבו דְעֲלָמָא. וְאִי לֹא כְדִין יִסְרֵת לֹון, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כ"ו) וַיִּסְרֹתִי אֶתְכֶם אַף אֲנִי, דָּא כְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. וְכַד תַּחֲבַר בְּאַנְי דְל"ת דִּילָה אֶקְרִי אֲדַנְי וְדִינָא לְעֲלָמָא. בְּגִין כֶּף כְּתִיב (דברים ד') וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה. בְּזֹאת אֲתִייהִבַת אֲוִרֵייתָא.

תָּא חֲזִי, אֲוִרֵייתָא שְׂפָכְתָב צְדִיק אֶקְרִי, וּמוֹנַח בְּזֹאת דְהֵאֵי בְרִית מְנַחָא בֵּיה, דְכְתִיב אַרוֹן הַבְּרִית בְּגִין דְמוֹנַח בֵּיה בְרִית דְאִיהוּ צְדִיק בְּגִין כֶּף וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲתַחֲבַר וְא"ו בְּזֹאת וְכְדִין אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה סֵם חֲיִין לְעֲלָמָא. דְהֵא אֵילָנָא דְחֲיִי אֲתַדְבֵק בָּהּ. וְכַד לֹא מְכַשְׂרִין בְּנֵי נֶשֶׂא עוֹבְדֵיהוּ, אֲסִתְלַק וְא"ו מְזֹאת. וְכְדִין כְּתִיב (ויקרא י"ד) זֹאת תְּהִיָה תּוֹרַת הַמְּצוֹרֶע, וְזֵהוּ חֲשׁוֹב כְּמַת.

וְכְתִיב (במדבר י"ט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל אֲסִתְלַק ו' מְזֹאת וְעַבִיד הָאֵי אֵהָל נוֹקְמִין, הֵינֵנו דְכְתִיב (שם) זֹאת חֻקַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָה יי. וְכִגִין דְלֹא אֲתַחֲבַר ו' בָּה', גְרָמוּ דְסְאִיבוּ מְקַדְשָׁא וְגְרִימוּ לֹון מוֹתָא. דְהֵא מְאֵן דְאַפְרִישׁ לֹון, גְרִים מוֹתָא לְנַפְשֵׁיהּ, עַד דְאַתַת פְּרָה וְכַפְרָה עַל בְּנָה. וְעַבְדִין מִינָה הִזָּאָה עַל טְמֵאֵי מֵתִים.

זֹאת הַתּוֹרָה דְלֹא אֲתַחֲבַר בָּהּ וְא"ו עַד דְעַבְדוּ הִזָּאָה לְאִינוּן כְּלֵי מְדִין. וְלִבְתַר (דברים ד') וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם וְגו' חֲיִים אֲתַדְבֵק בָּהּ. (דברים ל"ג) וְזֹאת הַבְּרָכָה, בְּרָכָה אֲתַדְבֵק בָּהּ בְּהֵאֵי זֹאת. אֲבָל כָּל אֲתַר דְתַשְׁכַּח

שֶׁל הַמֶּלֶךְ נִמְסְרוּ בְיַדֵיהּ, וְכָל הָעוֹלָמוֹת שְׁלִמְטָה יוֹנְקִים מִמֶּנָּה. אִם זְכוּ יִשְׂרָאֵל לְשֹׁמֵר הַתּוֹרָה, אִז נִוְתַנַּת לָהֶם כָּל טוֹב הָעוֹלָם, וְאִם לֹא, אִז מִסְרַת אוֹתָם. זֵהוּ שְׂכָתוֹב (ויקרא כו) וַיִּסְרֹתִי אֶתְכֶם אַף אֲנִי. זֹו כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁתַּחֲבַר בְּ"אַנְי" דְל"ת שְׁלָה, נְקֻרַת אֲדַנְי, וְדִן אֵת הָעוֹלָם. לְכֵן כְּתוֹב (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה. בְּ"זֹאת" נִתְנָה תּוֹרָה.

בָּא רָאָה, תּוֹרָה שְׂפָכְתָב נְקֻרַת צְדִיק, וּמְנַחַת בְּזֹאת, שְׂפָרִית זֹו מְנַחַת בּו, שְׂכָתוֹב אַרוֹן הַבְּרִית, מְשׁוּם שְׂמַנַחַת בּו בְרִית שְׁהוּא צְדִיק. וְלְכֵן וְזֹאת הַתּוֹרָה, הַתַּחֲבַר וְא"ו עִם זֹאת, וְאִז - אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה, סֵם חֲיִים לְעוֹלָם, שְׁהֲרִי עֵץ חֲיִים נִדְבֵק בָּהּ. וְכִשְׂמַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם אֵינָם כְּשֵׁרִים, מְסִתְלַק וְא"ו מְ"זֹאת", וְאִז כְּתוֹב (ויקרא יד) זֹאת תְּהִיָה תּוֹרַת הַמְּצוֹרֶע, וְזֵהוּ חֲשׁוֹב כְּמַת.

וְכְתוֹב (במדבר יט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל. הַסְתְּלָקָה ו' מְזֹאת, וְעוֹשֶׂה הָאֵהָל הִזָּה נְקֻמוֹת. הֵינֵנו מַה שְׂכָתוֹב (שם) זֹאת חֻקַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָה ה'. מְשׁוּם שְׁלֹא הַתַּחֲבַרָה ו' עִם ה', גְרָמוּ שְׂטֵמָאוּ הַמְקַדְשׁ וְגְרָמוּ לָהֶם מִיתָה, שְׁהֲרִי מִי שְׂמַפְרִידִם גְרָם מִיתָה לְנַפְשׁוֹ, עַד שְׂבָאָה פְרָה וְכַפְרָה עַל בְּנָה, וְעוֹשִׂים מִמֶּנָּה הִזָּאָה עַל טְמֵאֵי מֵתִים.

זֹאת הַתּוֹרָה, שְׁלֹא הַתַּחֲבַר לָהּ וְא"ו עַד שְׁעִשׂוּ הִזָּאָה לְאוֹתָם כְּלֵי מְדִין, וְאַחַר כֶּף (דברים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם וְגוֹמֵר. חֲיִים נִדְבְקוּ בָהּ, (שם לג) וְזֹאת הַבְּרָכָה. בְּרָכָה נִדְבְקָה בְּ"זֹאת" הַזֹּו. אֲבָל כָּל מְקוֹם שְׂתַמְצָא בַתּוֹרָה "זֹאת הַתּוֹרָה" כְּלֵי וְא"ו, זֵה בְּגִלָל חֲטָא.

בְּאוֹרֵייתָא זֹאת הַתּוֹרָה בְּלֹא

וא"ו, בגין חובה (ויקרא י"ג) זאת תורת נגע צרעת. (ויקרא י"ד) זאת התורה לכל נגע הצרעת (במדבר ה) זאת תורת הקנאות. בגין דסאיבו גרמיהון וסאיבו מקדשא. (ויקרא ו) זאת תורת העולה, לא כתיב ביה וא"ו עד דיעבדו לה שלימו בני אהרן לחברא לזאת בפעלה. (ויקרא ו) וזאת תורת המנחה, לא אתייא על חטא, דהא נדבה היא. או דאתייא עם עולה והא עבדא עולה שלימו. (ויקרא ו) זאת תורת החטאת אתייא על חטא דסאיבו להאי זאת. וזאת תורת האשם בגין דלא עבדו כל כף פגימו, ובגין כף אתייא דכורא ולא נוקבא (ויקרא ז) וזאת תורת זבח השלמים בגין דאתיין לשלמא אתחבר בה וא"ו. (שם) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת, בגין חטאת דאית בקרא, וחוטא אחד יאבד טובה הרבה. דא אוקימנא בכל אתרא וא"ו מוסיף על ענין ראשון.

וזאת התורה אשר שם וגו' מאי טעמא וא"ו, הא לא אמר זאת בקדמיתא, אמאי כתיב וזאת, בגין סם חיים דאתדבק בה. (דברים ל"ג) וזאת הברכה, בגין ברכה אף על גב דלא כתיב זאת בקדמיתא, או מלה על מה דייתי. אבל בכולהו מאי טעמא לא כתיב וזאת. בגין דלא אתדבק וא"ו. והאי דכתיב וזאת תורת האשם בגין דכתיב לעיל זאת תורת החטאת, וא"ו מוסיף על ענין ראשון. בגין כף אתייהיבת אורייתא בהאי זאת. ובגין כף פתיב (ויקרא כ"ו) אף אני אעשה זאת, אסלק מינה וא"ו ותעביד בהו נוקמין וכולהו קרבנין אתיין לקרבא להאי זאת לעילא בהאי שלישי. ואנן מקרבין בהאי יומא תרין פרים במוסף, לאוספא ליה תרין

(ויקרא יג) זאת תורת נגע צרעת. (שם) זאת התורה לכל נגע הצרעת. (במדבר ה) זאת תורת הקנאות. משום שטמאו את עצמם וטמאו המקדש. (ויקרא ו) זאת תורת העלה, לא כתוב בו וא"ו, עד שיעשו לה בני אהרן שלמות לחבר את זאת לבעלה. (שם ו) וזאת תורת המנחה - לא בא על חטא, שהרי היא נדבה, או שבאה עם עולה, והעולה הרי עושה שלמות. (שם) זאת תורת החטאת - בא על חטא שטמאו את "זאת".

(ויקרא ז) וזאת תורת האשם - משום שלא עשו כל כף פגם, ולכן באה זכר ולא נקבה. (שם) וזאת תורת זבח השלמים, משום שבאה לשלום, מתחבר עמה וא"ו. (שם) זאת התורה לעלה [למנחה ולחטאת] - בגלל חטאת שיש בפסוק, וחוטא אחד יאבד טובה הרבה, זה פרשנו בכל מקום - וא"ו מוסיף על ענין ראשון.

וזאת התורה אשר שם וגומר, מה הטעם וא"ו, הרי לא אמר זאת בתחלה? למה כתוב וזאת? משום סם החיים שנדבק בה. (דברים לג) וזאת הברכה - בשביל ברכה, אף על גב שלא כתוב זאת בתחלה, או דבר על מה שיבא, אבל בכלם מה הטעם לא כתוב וזאת? משום שלא נדבק וא"ו. וזהו שפתוב (ויקרא ז) וזאת תורת האשם, משום שכתוב למעלה (שם ו) וזאת תורת החטאת, וא"ו מוסיף על ענין ראשון, משום כף נתנה תורה ב"זאת".

ומשום כף פתיב (שם כו) אף אני אעשה זאת, אסלק ממנה וא"ו ותעשה בהם נקמות, וכל הקרבנות באים לקרב את ה"זאת" למעלה בשלישי הזה,

חולקין. איל אחד, לאתחברא ליה חילא דגבור"ה. שבעה אמרין לקבל פולהו דרגין דיחדון בהאי הלולא. שעיר עזים, לכפרא על דסאיבו מקדשא חייבין דלתתא.

בחדש השביעי, (במדבר כ"ט) לקבל דרגא דיצחק דיתחבר ביה פנסת ישראל בתרין פרים. האי דכתיב (בראשית ח') ותנח התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר, דאתוספא פנסת ישראל דאיהי שביעית על עשר סמיכא לעשרה. בגין כך פר אחד לאוספא ליה חילא דאימא עלאה למידן עלמא. אבל תרין לא, בגין דלא יכיל עלמא למסבל דינא תקיפא.

איל אחד, גבורה דיליה לישנא דתקיפו, (תהלים כ"א) אילותי לעזרתי חושה. והאי איל תשפח בכולהו מוספין, דמוסיפין חילא דגבורה עליהו. פר משפתא דאית ביה ניקא, ולית ביה דינא כלל. דאתגלייא עתיקא קדישא חידו וטבאן לכולהו עלאין (ס"א עלמין). (במדבר כ"ח) כבשים בני שנה, למיהב חילא לכולהו דרגין. שעיר עזים דלא יתחזי סאיבו במקדשא ביומא דדינא ובהאי יומא אתחבר גבורה עלאה בדינא תפאה דראש חדש למידן עלמא.

תא חזי, גבורה דינא קשיא, פנסת ישראל דינא רפיא. אף חובת היום פר אחד, בגין דיכיל עלמא למסבל. ובגין כך בריש ירחא תרין פרים דהיא כפרה. בעשרה לירחא לקבל דרגא דמשה, במוסף דיליה פר בן בקר אחד, דלא אתוסף ביה דינא כל כך בגין דהוא יומא דכפרה. איל אחד תקיף, לתברא רשיעי עלמא, ובעינן למעבד נייחא לשפכא רגזא. כבשים שבעה, לאוספא

ואנו מקריבים ביום זה שני פרים במוסף, להוסיף לה שני חלקים. איל אחד לחבר לה הפח של גבורה, שבעה כבשים כנגד כל הדרגות שישמחו בהלולא הזו, שעיר עזים לכפר על שטמאו המקדש הרשעים שלמטה.

(במדבר כט) ובחדש השביעי - כנגד דרגת יצחק שיתחבר עם פנסת ישראל בשני פרים. זהו שכתוב (בראשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר, שהתוספה פנסת ישראל, שהיא שביעית על עשר סמוכה לעשרה. משום כך פר אחד, להוסיף לו כח האמא העליונה לדון את העולם. אבל שנים לא, משום שהעולם לא יכול לסבל את הדין הקשה.

איל אחד - הגבורה שלו, לשון של תקיפות, (תהלים כב) אילותי לעזרתי חושה, והאיל הזה תמצא בכל המוספים, שמוסיפים פח וגבורה עליהם, פרט לשבת שיש בה מנוחה ואין בה דין כלל, שמתגלה העתיק הקדוש שמחה וטובות לכל העליונים (עלמים). (במדבר כח) כבשים בני שנה - לתת כח לכל הדרגות. שעיר עזים - שלא תראה טמאה במקדש ביום הדין, וביום זה מתחברת הגבורה העליונה בדין הפחתון של ראש חדש לדון את העולם. בא ראה, גבורה דין הקשה, פנסת ישראל דין הרפה, אף חובת היום פר אחד כדי שהעולם יוכל לסבל, ולכן בראש חדש שני פרים, שהיא כפרה. בעשרה לחדש כנגד דרגת משה. במוסף שלו פר בן בקר אחד, שלא נוסף בו דין כל כך, היות שאותו יום הוא של כפרה. איל אחד תקיף לשפר את

לְכוּלְהוּ דְרַגִּין. שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד, אֶתוֹסֵף הַכָּא
בְּחֹבֶת הַיּוֹם לְכַפֵּרָא עַל סוּאֶבֶת מְקַדְשָׁא,
בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְלַעִילָא מְכַפֵּר כֻּלָּא.
וְלֹא יִשְׁתָּאֵר סְאִיבוּ בְּעֵלְמָא.

בְּגִין כְּךָ, חַד בְּיוֹמָא, לְכַפֵּרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
חַד זְמַנָּא בְּשַׁתָּא, בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח כָּל
כְּךָ סְאִיבוּ תַמָּן. וְחַד לְבָרָא, לְמַזְבֵּחַ הַחִיצוֹן,
דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח סְאִיבוּ בְּעֵלְמָא. בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר
לִירְחָא לְקַבֵּל דְּרַגָּא דְּאֶהְרֹן דְּאֶחִיד בְּהוּ"ד
וְאֶסְתַּלַּק נְמִי בְּחַס"ד.

וּבְגִין כְּךָ בְּהַאי זְמַנָּא אֲפִילוּ עִם כָּל אוֹמִין
דְּעֵלְמָא עֹבְדֵי קֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא טִיבוּ.

בְּגִין דְּאֶתוֹסֵף חַס"ד דְּאֶהְרֹן עִם חַס"ד
דְּאֶבְרָהִם וְאִינוּן מְקַרְבִּין בֵּיהּ בְּשַׁבְעָה יוֹמִין
קְרַבְנִין עֲלוּוֹן, בְּגִין דִּיחֲדוּ כוּלֵיהּ עֵלְמָא
בְּחֻדְוֹתָא דִּישְׂרָאֵל. שְׁבַעִין פְּרִים לְקַבֵּל
שְׁבַעִין אוֹמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת דְּעֵלְמָא,
וּבְיוֹמָא קֹדְמָאָה פְּרִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. לְאַחְזָאָה
דְּלֹאוּ אִינוּן כְּדָאי לְאַתְקִימָא בְּעֵלְמָא, אֲלֵא
בְטִיבוּ דְּקֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְּאִית בֵּיהּ תְּלִיסַר
מְכִילָן דְּרַחֲמֵי.

אַרְבֵּים שָׁנִים לְמַהְיִי תְקִיפּוּ לְהֵהוּא דְּרַגָּא
דְּחַס"ד עֲלָאָה עַל חַד תְּרִין מַמְהָ
דְּמְקַרְבִּין בְּכוּלְהוּ מוֹסְפִין בְּגִין דְּהַאי חַגָּא
אִיהוּ לְקַבֵּל דְּרַגָּא דְּאֶהְרֹן דְּאֶחִיד בְּדְרַגָּא
שְׁתִּיתָאִי. וְאַקְרִי יוֹם שְׁתִּיתָאִי. יוֹמָא דְּקֹדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא אֲלֵף שָׁנִין. וּבְהֵהוּא יוֹמָא זְמִין
קֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאוֹסְפָא עַל חַד תְּרִין טִיבוּ
לְעַמִּיָּה. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שְׁמוֹת ט"ו) וְהָיָה בַיּוֹם
הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ, אֲזַ וְהָיָה מִשְׁנֵה
עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם, וּבְכֻלְהוּ דְּרַגִּין
דְּלַעִילָא אֶתוֹסֵף בְּרַכָּאָן.

הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם, וְצָרִיף
לְעֲשׂוֹת נַחַת לְשִׁכְף הַרְגֹז. כְּבִשִׁים
שְׂבָעָה לְהוֹסִיף לְכָל הַדְּרָגוֹת.
שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד הַתּוֹסֵף כָּאן
בְּחֹבֶת הַיּוֹם לְכַפֵּר עַל טְמֵאת
הַמְקַדֵּשׁ, מִשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְמַעַלָּה יִכְפֹּר עַל הַכֹּל וְלֹא
תִשָּׂאֵר טְמֵאָה בְּעוֹלָם.

מִשׁוּם כֵּן אֶחָד בְּיוֹם, לְכַפֵּר קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים פַּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, כְּדֵי
שֶׁלֹּא תִמְצָא שֵׁם טְמֵאָה כָּל כְּךָ,
וְאֶחָד בְּחוּץ לְמַזְבֵּחַ הַחִיצוֹן שֶׁלֹּא
תִמְצָא טְמֵאָה בְּעוֹלָם. בְּחַמְשָׁה
עֶשֶׂר לַחֲדָשׁ כְּנֶגֶד דְּרַגַּת אֶהְרֹן
שְׂאֵחוּז בְּהוּד, וְהַתְּעֵלָה גַם
בְּחַסְד.

וְלִכֵּן בְּזִמְנָן זֶה אֲפִילוּ עִם כָּל אַמּוֹת
הָעוֹלָם עוֹשֶׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
חַסְד, מִשׁוּם שֶׁמִּתוֹסֵף חַסְד שֶׁל
אֶהְרֹן עִם חַסְד שֶׁל אֶבְרָהִם, וְהֵם
מְקַרְבִּים בּוֹ בְּשַׁבְעָה יָמִים
קְרַבְנֹת עוֹלוֹת, כְּדֵי שִׁישְׁמְחוּ כָּל
הָעוֹלָם בְּשִׂמְחַת יִשְׂרָאֵל. שְׁבַעִים
פְּרִים כְּנֶגֶד שְׁבַעִים אַמּוֹת עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת הָעוֹלָם, וּבְיוֹם
הַרְאִשׁוֹן פְּרִים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר,
לְהַרְאוֹת שְׂאִינָם כְּדָאִים לְהַתְקַיֵּם
בְּעוֹלָם אֲלֵא בְטוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא שִׁישׁ בּוֹ שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים.

אַיִלִּים שָׁנִים, שְׁתִּהִיָּה תְקִיפּוֹת
לְאוֹתָהּ דְּרַגָּה שֶׁל חַסְד עֲלִיוֹן עַל
אֶחָד שָׁנִים מַמְהָ שְׁמְקַרְבִּים בְּכָל
הַמוֹסְפִים, מִשׁוּם שֶׁחַג זֶה הוּא
כְּנֶגֶד דְּרַגַּת אֶהְרֹן, שְׂאֵחוּז בְּדְרַגָּה
שְׁשִׁית. וְנִקְרָא יוֹם הַשְּׁשִׁי. יוֹמוֹ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵף
שָׁנִים. וּבְאוֹתוֹ יוֹם עֲתִיד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהוֹסִיף עַל כָּל אֶחָד
שָׁנִים חַסְד לְעַמּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
(שְׁמוֹת טו) וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ
אֶת אֲשֶׁר יָבִיאוּ, אֲזַ - וְהָיָה מִשְׁנֵה
עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם, וּבְכָל
הַדְּרָגוֹת שֶׁלְמַעַלָּה נּוֹסְפוֹת בְּרַכּוֹת.